



## საქართველოს უზენაესი სასამართლო

0110 თბილისი, ძმები ზუბალაშვილების ქ. №32, ტელ.: 299-92-65 (ქალაქი), 3-41 (შიდა)

ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატა  
გადაწყვეტილების, განჩინების ასლების

### გზავნილი

№ბს-196-195(2კ-16)

ქ. თბილისი, ნიაღვრის ქ. 4, ბინა 18  
გიორგი კლდიაშვილს (599-770-100)

გეგზავნებათ საქართველოს უზენაესი სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის 2016 წლის 14 აპრილის განჩინების (საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს საკასაციო საჩივრის განუხილველად დატოვების შესახებ) ასლი.

მოსამართლის თანაშემწე

თამარ ჭანტურაია

**გთხოვთ, გაითვალისწინოთ!**

სასამართლოში საქმის განხილვა მიმდინარეობს თანასწორობისა და შეჭიბველობის პრინციპის საფუძველზე – თქვენ გეკისრებათ როგორც ფაქტების მითითების, ასევე მათი დამტკიცების ტვირთი. საქმის საბოლოო შედეგი დამოკიდებულია იმაზე, თუ როგორ დაასაბუთებთ თქვენს პოზიციას და რომელი მტკიცებულებით დაადასტურებთ მათ, ანუ წარმატებას განაპირობებს თქვენი პროფესიონალიზმი და თქვენს მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებები.



1134114611953

საქართველოს უზენაესი სასამართლო  
გ ა ნ ჩ ი ნ ე ბ ა  
საქართველოს სახელით

საკასაციო საჩივრის განუხილველად დატოვების შესახებ

№ბს-196-195(2კ-16)  
კლდიაშვილი გ. ბს-196-195(2კ-16)

14 აპრილი, 2016 წელი  
ქ. თბილისი

ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატამ  
შემდეგი შემადგენლობით:

მაია ვაჩაძე (თავმჯდომარე, მომხსენებელი),  
ნუგზარ სხირტლაძე, ვასილ როინიშვილი

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 408-ე მუხლის შესაბამისად, ზეპირი მოსმენის გარეშე, შეამოწმა საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს საკასაციო საჩივრის დასაშვებობის საკითხი თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის 2016 წლის 22 იანვრის განჩინებაზე.

2015 წლის 10 თებერვალს გიორგი კლდიაშვილმა სასარჩელო განცხადებით მიმართა თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიას მოპასუხეების - საქართველოს მთავარი პროკურატურისა და საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს მიმართ, მესამე პირის - საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს მონაწილეობით.

მოსარჩელემ მორალური და მატერიალური ზიანის ანაზღაურების მოპასუხეებისათვის დაკისრება მოითხოვა.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2015 წლის 28 აპრილის საოქმო განჩინებით საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის მე-16 მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად, საქმეში მესამე პირად ჩაება საქართველოს ფინანსთა სამინისტრო.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2015 წლის 23 ივნისის გადაწყვეტილებით გიორგი კლდიაშვილის სარჩელი დაკმაყოფილდა ნაწილობრივ; საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროსა და საქართველოს მთავარ

პროკურატურას გიორგი კლდიაშვილის სასარგებლოდ დაეკისრათ მორალური ზიანის - 2000 ლარისა და მატერიალური ზიანის - 1180 ლარის ანაზღაურება.

საქალაქო სასამართლოს გადაწყვეტილება სააპელაციო წესით გაასაჩივრეს საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტრომ და საქართველოს მთავარმა პროკურატურამ, რომლებმაც თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2015 წლის 23 ივნისის გადაწყვეტილების გაუქმება და ახალი გადაწყვეტილებით სარჩელის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმა მოითხოვეს.

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის 2016 წლის 22 იანვრის განჩინებით საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროსა და საქართველოს მთავარი პროკურატურის სააპელაციო საჩივრები არ დაკმაყოფილდა და უცვლელად დარჩა თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2015 წლის 23 ივნისის გადაწყვეტილება.

სააპელაციო სასამართლოს განჩინება საკასაციო წესით გაასაჩივრეს საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტრომ და საქართველოს მთავარმა პროკურატურამ, რომლებმაც თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის 2016 წლის 22 იანვრის განჩინების გაუქმება და ახალი გადაწყვეტილებით სარჩელის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმა მოითხოვეს.

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის 2016 წლის 14 მარტის განჩინებებით საქართველოს მთავარი პროკურატურის საკასაციო საჩივარი მიღებულ იქნა წარმოებაში საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 34-ე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, დასაშვებობის შესამოწმებლად, ხოლო საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს საკასაციო საჩივარს დაუდგინდა ხარვეზი.

საკასაციო სასამართლომ მიიჩნია, რომ წარმოდგენილი საკასაციო საჩივარი არ აკმაყოფილებდა საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 397-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის მოთხოვნას. მითითებული ნორმის შესაბამისად, საკასაციო საჩივრის შეტანის ვადა არის 21 დღე, ამ ვადის გაგრძელება (აღდგენა) არ შეიძლება და იგი იწყება მხარისთვის გადაწყვეტილების გადაცემის მომენტიდან.

საქმეში არსებული საფოსტო გზავნილის ჩაბარების შესახებ შეტყობინების თანახმად, საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა სააპელაციო პალატის 2016 წლის 22 იანვრის განჩინება ჩაბარდა 2016 წლის 8 თებერვალს. შესაბამისად, საკასაციო საჩივრის შეტანის ვადა 2016 წლის 29 თებერვალს იწურებოდა, საკასაციო საჩივარი კი სააპელაციო სასამართლოში შეტანილ იქნა 2016 წლის 1 მარტს. საკასაციო საჩივარს ერთვოდა კონვერტი, თუმცა არ დგინდებოდა საკასაციო საჩივარი რომელი ფოსტის მეშვეობით იქნა წარდგენილი და როდის იქნა საფოსტო განყოფილებაში შეტანილი.

ამდენად, კასატორს - საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს დაევალი ფოსტის მეშვეობით საკასაციო საჩივრის წარმოდგენის შემთხვევაში, ფოსტაში გზავნილის შეტანის თარიღის დადასტურების შესახებ დოკუმენტური სახით მტკიცებულების წარმოდგენა.

2016 წლის 4 აპრილს საკასაციო სასამართლოს განცხადებით მიმართა საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტრომ, რომელმაც აღნიშნა, რომ თბილისის სააპელაციო

სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის 2016 წლის 22 იანვრის განჩინების ასლი სამინისტროში დარეგისტრირდა 2016 წლის 9 თებერვალს, შესაბამისად, სამინისტროს მიერ დაცულ იქნა სააპელაციო სასამართლოს გასაჩივრების 21-დღიანი ვადა.

საკასაციო სასამართლო საქმის მასალების გაცნობის შედეგად მიიჩნევა, რომ საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს საკასაციო საჩივარი უნდა დარჩეს განუხილველი შემდეგ გარემოებათა გამო:

საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის პირველი მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, თუ ამ კოდექსით სხვა რამ არ არის დადგენილი, ადმინისტრაციულ სამართალწარმოებაში გამოიყენება საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის დებულებანი.

საკასაციო სასამართლო მიუთითებს საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 396-ე მუხლზე, რომლის მე-3 ნაწილის თანახმად, თუ საკასაციო საჩივარი არ არის შეტანილი კანონით დადგენილ ვადაში, საკასაციო საჩივარი განუხილველი დარჩება.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 397-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, საკასაციო საჩივრის შეტანის ვადაა 21 დღე ამ ვადის გაგრძელება (აღდგენა) არ შეიძლება და იგი იწყება მხარისათვის გადაწყვეტილების გადაცემის მომენტიდან. გადაწყვეტილების (განჩინების) გადაცემის მომენტად კი ითვლება ამ განჩინების ასლის მხარისათვის ჩაბარება უშუალოდ სასამართლოში ან ჩაბარება მითითებული კოდექსის 70-78-ე მუხლების შესაბამისად.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის მე-8 ნაწილი განსაზღვრავს, ფოსტით ან კურიერის მეშვეობით მოქალაქისათვის გაგზავნილი სასამართლო უწყება მას უნდა ჩაჰბარდეს პირადად, ხოლო მოქალაქის სამუშაო ადგილზე, ასევე ორგანიზაციისათვის გაგზავნილი უწყება უნდა ჩაჰბარდეს კანცელარიას ან ასეთივე დანიშნულების სტრუქტურულ ერთეულს ანდა პირს, ხოლო ასეთის არყოფნის შემთხვევაში - ორგანიზაციის შესაბამის უფლებამოსილ პირს, რომელიც უწყებას ადრესატს გადასცემს. მოქალაქეს ან ორგანიზაციას სასამართლო უწყება შესაძლოა ასევე გადაეცეს მხარეთა შეთანხმებით გათვალისწინებული ჩაბარების განსხვავებული წესით. ამ ნაწილით გათვალისწინებულ შემთხვევებში უწყების ჩაბარება დასტურდება მის მეორე ეგზემპლარზე უწყების მიმღების ხელმოწერით.

საკასაციო სასამართლო საქმის მასალებით დადგენილად მიიჩნევა იმ გარემოებას, რომ თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის 2016 წლის 22 იანვრის განჩინების შემცველი გზავნილი 2016 წლის 5 თებერვალს გაეგზავნა კასატორს - საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს და კანონით დადგენილი წესით ჩაბარდა ორგანიზაციის წარმომადგენელს - ლალი დამენიას 2016 წლის 8 თებერვალს, 12:07 საათზე (იხ. ს.ფ. 192). საკასაციო სასამართლო ყურადღებას ამახვილებს იმ გარემოებაზე, რომ საკასაციო საჩივარი თბილისის სააპელაციო სასამართლოში 2016 წლის 1 მარტს იქნა წარდგენილი, რასაც კასატორიც ადასტურებს.

სააპელაციო სასამართლოს გასაჩივრებული განჩინების ჩაბარების თარიღთან დაკავშირებით საკასაციო სასამართლო ვერ გაიზიარებს კასატორის არგუმენტს, რომ სამინისტროში სააპელაციო სასამართლოს 2016 წლის 22 იანვრის განჩინება შევიდა 2016 წლის 9 თებერვალს, რამდენადაც როგორც აღინიშნა, საფოსტო გზავნილით დასტურდება,

რომ სამინისტროს წარმომადგენელს - ლალი დამენიას 2016 წლის 8 თებერვალს ჩაბარდა სააპელაციო სასამართლოს განჩინება. აღნიშნულის საწინააღმდეგოდ კასატორს არ წარმოუდგენია რაიმე მტკიცებულება. კასატორის მიერ წარმოდგენილი, სამინისტროში დოკუმენტის ელექტრონული ბრუნვის შესახებ ამონაწერით არ დგინდება სააპელაციო სასამართლოდან სამინისტროს კანცელარიაში დოკუმენტის შესვლის თარიღი. აღნიშნული დოკუმენტი მხოლოდ შიდა, სამინისტროს კანცელარიიდან სამინისტროს იურიდიულ დეპარტამენტში მოძრაობას ადასტურებს და არ გამოიციხავს საქმეში დაცული საფოსტო გზავნილის მონაცემებს.

საკასაციო სასამართლო განმარტავს, რომ საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-60 მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, საპროცესო მოქმედების შესრულების ვადა განისაზღვრება ზუსტი კალენდარული თარიღით, ხოლო ამავე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, დღეებით გამოსათვლელი საპროცესო ვადის დენა იწყება იმ კალენდარული თარიღის დადგომის მომდევნო დღიდან, რომლითაც განსაზღვრულია მისი დასაწყისი. იმავე კოდექსის 61-ე მუხლის მე-3 ნაწილის მიხედვით, საპროცესო მოქმედება, რომლის შესასრულებლადც დადგენილია ვადა, შეიძლება შესრულდეს ვადის უკანასკნელი დღის ოცდაოთხ საათამდე.

საკასაციო სასამართლო აღნიშნავს, გამომდინარე იქიდან, რომ თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის 2016 წლის 22 იანვრის განჩინების ასლი საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს 2016 წლის 8 თებერვალს ჩაბარდა, გადაწყვეტილების (განჩინების) გასაჩივრების კანონით დადგენილი ვადის ათვლა 2016 წლის 9 თებერვლიდან უნდა დაწყებულიყო და შესაბამისად, განჩინების გასაჩივრების 21-დღიანი ვადა 2016 წლის 29 თებერვალს (ორშაბათს) 24 საათზე ამოიწურა.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 63-ე მუხლის შესაბამისად, საპროცესო მოქმედების შესრულების უფლება გაქარწყლდება კანონით დადგენილი ან სასამართლოს მიერ დანიშნული ვადის გასვლის შემდეგ, საჩივარი (განცხადება) რომელიც შეტანილია საპროცესო ვადის გასვლის შემდეგ, განუხილველი დარჩება.

აღნიშნულიდან გამომდინარე, საკასაციო სასამართლოს მიაჩნია, რომ კასატორმა დაარღვია საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 397-ე მუხლის პირველ ნაწილში მითითებული საკასაციო საჩივრის შეტანის 21-დღიანი ვადა (საკასაციო საჩივარი თბილისის სააპელაციო სასამართლოში 2016 წლის 1 მარტს წარდგინა), რაც საკასაციო საჩივრის განუხილველად დატოვების საფუძველს წარმოადგენს.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

საკასაციო სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის პირველი მუხლის მე-2 ნაწილით, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 396-ე მუხლის მე-3 ნაწილით, 397-ე მუხლით და

და ა ა დ გ ი ნ ა :

1. განუხილველი დარჩეს საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს საკასაციო საჩივარი;
2. საქართველოს უზენაესი სასამართლოს განჩინება საბოლოოა და არ საჩივრდება.

თავმჯდომარე *მ. ვაჩაძე* მ. ვაჩაძე

მოსამართლეები: *ნ. სხირტლაძე* ნ. სხირტლაძე

